

skal man dømme efter de Lovforslag, vi har faaet forelagt i den sidste Tid om Grundlov og Valglov, saa er han et meget indflydelsesrigt Medlem af Ministeriet.

Hvad har han sagt? Han udtalte under sin Valgkampagne, at hans Modkandidater talte om Forsvarssagen, og saa sagde han: Ja, Højres Forsvarsforslag var dyrt, men det var dog et Forsvar, Venstres Forsvarsordning var ikke billig, men der var jo alligevel noget positivt ved den; naar galt skulde være, var det dog alligevel et Neutralitetsværn; men, fortsatte Minister Stauning, de Radikales Forsvarsforslag var dog det elendigste, man nogen Sinde har set; der var jo ikke en eneste, der anede, hvad de 15 Millioner skulde bruges til; det er det største Nonsens, man har hørt! — Ja, det er jo af sine egne, man skal have det, plejer man at sige, og det var jo nok saa forsigtigt, om det ærede Medlem fra Fredericia, naar han staa op og slaar om sig imod Venstres Forsvarsordning, først talte med sin Minister om, om det nu ogsaa kunde gaa an efter de Udtalelser, der tidligere har været fremsatte.

Og de Radikales Standpunkt var jo ikke alene dette, at de vilde have en saadan Ordning som den, hvorom Minister Stauning har sagt, at den var det rene Nonsens, og intet Menneske vidste, hvad de 15 Mill. Kr. skulde bruges til. Det var jo ikke alene det; men da de saa i 1909 kom til at danne Ministerium, hvad saa? Det er jo det, vi faar Lyset kastet over nu ved denne Lejlighed, og de har selv skaffet Lyset til Veje. Saa fik, om man maa sige, Piben en anden Lyd. Den højtærede Finansminister udtalte straks, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, og Forsvarsminister Krabbe sagde, at vi har jo en væbnet Magt, og den skal vi have, og en væbnet Magt skal den, som har med den at gøre, søge at pleje og udvikle. Nu kastede man sig over at „pleje og udvikle“ den væbnede Magt, som vi havde efter Lovene af 30. September 1909, og det gjorde man ret grundigt, og det gjorde man samtidig med, at man i samme Rigsdagssamling forberedte sig paa at gaa til Valg paa Forkastelse af hele Forsvarsordningen.

De Herrer taler om Tvetydighed; de skulde prøve at undersøge, hvorledes deres Stilling tager sig ud i et Spejl. Man havde

i Virkeligheden to Ansigter. Man havde eet, dervedvendt imod Vælgerne, idet man sagde: Kom, vi skaffer eder en ny Grundlov, og saa skaffer vi eder af med Forsvarsordningen, den skal forkastes; men man havde et andet Ansigt, som man vendte til de sagkyndige, til Administrationen — til Rigsdagen for øvrigt ogsaa —, men navnlig til Administrationen, idet man sagde: Vi skal „pleje og udvikle“ vort Militærvæsen. Til Vælgerne sagde man: Vi skal forkaste Forsvarsordningen, og det sagde man, uagtet man, hvad vi nu har faaet Oplysning om, den Gang kendte de Samtaler, der er førte med von Moltke, og vidste, hvorledes man fra Udlandets Side saa paa et Danmark, som kun utilstrækkeligt eller fingeret havde et Forsvar for sin Neutralitet.

Det er jo noget, som man kan se i Rigsdagstidende, hvorledes Ministeriet den Gang „plejede og udviklede“ Hæren og Forsvaret. Forsvarsminister Krabbe kom, selvfølgelig paa Ministeriets Vegne, til Rigsdagen, til Finansudvalget, og bad om, at man vilde fremskynde Bygningen af de vedtagne Forter. Det radikale Ministerium kunde ikke hjælpe sig med, at det skulde gaa i det Tempo, som var vedtaget af Venstre. Nej, det skulde gaa hurtigere; to Aar før skulde man begynde paa Forterne. Og det gik Finansudvalget med til, saa de Radikale fik deres Villie; vi skulde begynde paa at bygge Forterne to Aar tidligere end oprindeligt bestemt. Man gik ikke altid til Finansudvalget. Minister Krabbe bestilte selv 12 store Kanoner til 2½ Mill. Kr. uden at spørge; han havde kun faaet 500 000 Kr. bevilget til det, og de kostede 2½ Mill. Kr., men han bestilte dem alligevel alle sammen. Na, det siger jeg ikke var uforsvarligt, for naar han havde faaet Begyndelsen af Bevillingen, var det jo ogsaa Mening, at det skulde fortsættes. Der er ikke noget at bebrejde ham i saa Henseende. Bebrejdelsen kommer først, naar det var Mening, at det hele skulde forkastes; thi saa hastede det saa sandelig ikke med noget af det. Hvad vilde man egentlig stille op med de Kanoner, som man slet ikke vilde bruge?

Men han gik videre. Den 6. December, staa der i Rigsdagstidenden, har han godkendt en Indstilling fra det tekniske Korps